

MissionPossible

Hjälper
gatubarn i
Ryssland och
Östeuropa

-37 grader.

Då tänker alla bara på sig själv.
Ingen tittar åt sidan.
Ingen stannar.
Det värker i ben och märg.

▶ IGNAT IVANOV

VERKSAMHETSLEDARE

“Jag älskar dig, farbror Ignat!”

Åter igen befinner jag mig i vårt varma och hemtrevliga barnhem i Moskva. Nersjunken i fåtöljen ser jag på när bamen leker.

I hemmet finns för närvarande flera små skyddslingar, 3-5 åringar, barn till narkomaner. Det är bra, för om några år minns de knappt kölden, hungern och farorna som präglade deras liv tillsammans med föräldrarna på gatan.

Jag väcks ur mina tankar när telefonen ringer. Lena, hemmets skyddsling och nuvarande kock, räcker telefonen till mig. “Det är en person som vill tala med dig!”

“Hallå”

Inget svar.

Jag är på väg att lägga på, då jag hör en darrig röst: “Farbror Ignat, det är jag, Natasha. Minns du mig?”

Självklart! Den rösten bär jag djupt inom mig! Den lilla, smala, bleka flickans röst. S:t Petersburgs gatupatrull hade hittat henne hösten 1997, och vi beslöt oss för att ta henne till det nyöppnade barnhemmet i Moskva. Där fanns tre vilda pojkar från gatan som tog sina första steg mot ett normalt liv. Det skulle nog ge en bra jämvikt med en flicka i gruppen.

De första dagarna var inte så upplyftande. Natasha blev jagad och retad av Vasja, Roma och Sasha. Flickan tog skydd bakom min rygg.

Veckan gick och jag var tvungen att återvända till Finland. Under de senaste dagarna hade Natasha sett mig som sin beskyddare så för henne blev det svårt. Hon kramade min hand. “Jag följer med dig, pojkarna är dumma och slår mig.”

Jag bad pojkarna ställa sig framför mig och rynkade pannan. Jag gav dem en genomborrande blick. De busiga pojkarna stod tysta som möss. Jag sade med låg stämma: “Detta är mitt barn, och den som retar henne, får möta farbror Ignats heliga ilska!” Sakta förde jag min stora näve mot Sashas näsa. Han följde näven med blicken tills ögonen gick i kors. Alla tre nickade.

Från den dagen har Natasha varit som mitt eget barn. Under mina besök på hemmet skvallrade hon om vad

pojkarna hade gjort och varje gång tillrättavisade jag dem.

Det gick några år. Natasha växte förbi pojkarna, som pga. limsniffning blivit kortväxta. En dag fick jag höra skvaller igen, men den här gången var det ljushårige Sasha. “Farbror Ignat, du måste be Natasha sluta att slå oss, hennes hand är så tung! Jag kunde inte hålla mig för skratt.

Natasha gick ut grundskolan och fyllde 16 år. Med stor möda skaffade vi personbevis till henne. Strax därefter började hon arbeta på ett daghem och flyttade till sina släktingar.

- *Farbror Ignat, minns du mig?*, frågar rösten.

- *Självklart, jag glömmer dig aldrig, du är min dotter och jag älskar dig. Hur är det med dig mitt kära barn?*

Paus.

- *Bra. Fast ganska jobbigt. Jag jobbar, tar hand om barnen. Jag saknar dig, farbror Ignat.*

- *Jag saknar dig också, Natasha.*

- *Farbror Ignat, jag älskar dig, du är som en pappa för mig.*

- *Jag älskar dig också, Natasha. Hoppas vi ses snart!*

VAR ÄR HON IDAG? NATASHA -FÖRSTA FLICKAN PÅ BARNHEMMET.

Även om Natasha vore det enda barnet som vi fått bort från gatan på 10 år, så vore det all möda värt!

Barnen leker på golvet. Jag hoppas att det kommer en dag då telefonen åter ringer och någon av dessa små säger med darrig röst: "Farbror Ignat, det är jag, minns du mig?"

"Jag är rädd! Jag vill följa med dig!"

Barnhemmet i det förflutna,
livet framför!

▶ JEKATERINBURG

NATASHA IVANOVA

Det har funnits väldigt mycket arbete på gatorna. Ungdomarna från källarna och rörtunnlarna väntar på oss. Vid de sex olika platser ger vi vid varje tillfälle mat åt 60 barn.

Kyla och våldsamheter på Jekaterinburgs gator

Överfall och tvingande till prostitution

Kylan har varit sträng men den är inte den enda faran ute på gatorna. Vid ett flertal tillfällen har pojkar råkat ut för överfall. Några pojkar misshandlades då de inte gick med på att sälja flickorna i gruppen. Den handikappade pojken Dima fick skullfrakturer av en järnstång och skador i ansiktet. Han har fått sy ett tiotal stygn i huvudet.

Återigen har barnen som bor i en källare i centrum överfallits. Vid två tillfällen kallade invånarna i huset dit våldsamma män som kom mitt i natten. Efter att de hade slagit pojkarna hällde de lim på deras huvuden.

Några av flickorna i gruppen har tvingats till eller värvats till prostitution. Katja lyckades rymma efter flera veckors fångenskap hos sina hallickar. 14-åriga Marina lyckades i sista sekund hoppa ur bilen, efter att hon förstått vad det var för slags arbete som hon skulle köras till.

“Jag kan redan stava till mitt namn!”

I vårt dagcenter samlas ca 20-25 barn och ungdomar vid två tillfällen i veckan. Vi har medarbetare från olika församlingar vilket möjliggör ett varierat program. Vi anordnar bland annat lästräning då även många av de äldre barnen inte kan läsa.

Häromdagen kom en av flickorna till mig och berättade ivrigt: “Tant Natasha, jag kan redan stava till mitt namn!”

I vårt center har vi möjlighet att samtala enskilt med barnen och då kan de i lugn och ro få lätta sitt hjärta.

Svårt att hitta medarbetare då arbetet är hårt och farligt

Min arbetskamrat Viktor råkade i höstas ut för en våldsam kollision och klarade sig som genom ett under med livet i behåll med endast en höftfraktur. Han håller nu på att rehabiliterar sig.

Det är svårt att hitta medarbetare till arbetet på gatorna. Vi behöver utan tvekan en manlig medarbetare. Nyligen inträffade det återigen en besvärlig situation då det blev slagsmål mellan limpåverkade pojkar. Jag fick ett slag på handen med en sönderslagen flaska då jag försökte gå emellan.

Hjälp med myndighetskontakter

Nu har jag 45-åriga Tatjana som arbetskamrat. Hon är oerhört driftig person som engagerar sig helhjärtat. Hon ägnar även mycket tid till att hjälpa barnen med myndighetskontakter: att ordna personbevis till barnen, ansöka om bidrag som de är berättigade till. Vi försöker även att få tillbaka de lägenheter som barnen haft men som lurats ifrån dem.

En av dem är 17-åriga Julia, som är gravid. Hon har rätt till en lägenhet.

Vi redogör även vanskötsel av barn för myndigheterna. Det finns en syskonskara på sex barn som alltid är hungriga, smutsiga och ber att få mat av oss. Barnen bor tillsammans med sin förlamade mormor och alkoholiserade mamma och mammans manliga vänner i en enrumslägenhet under vidriga omständigheter. Så länge mamman har vårdnaden är det svårt att hjälpa barnen.

Mamma med två barn till skyddshemmet

Jana, 6 år, och Roma, 4 år, var i en liknande situation. De var ofta ute på gatorna med mamman, alla endast halvt påklädda och utan mat. Mamman Katerina erkände till slut att en förändring av livsstilen var ett måste. Vi är glada att vi lyckades få in dem på ett skyddshem i den närliggande staden Asbest. Skyddshemmet är grundat av Oleg Popov, den förre ledaren på Mission Possibles barnhem i Moskva.

Några veckor senare var vi och hälsade på dem. Att en förbättring till det bättre hade skett var lätt att märka. Katerina sa att hon inte ville återvända till sitt gamla liv. “Det känns nu som en mardröm.”

De enda platserna, där man kan klara kylan, är källarna och värmerörstunnlarna.

Strumpor från Finland.
Tack till alla flitiga händer!

Enda sättet att rädda ett gatubarn är att gå till dem på gatan. Tack för ditt stöd!

I Början av februari mötte vår verksamhetsledare Sasha och två andra pojkar i Jekaterinburg. De har genomgått rehabiliteringen och vi gläds av att deras liv nu kan fortsätta med nya förutsättningar!

► JEKATERINBURG

Sasha, från rörtunneln till att hjälpa drogmissbrukande ungdomar!

Sasha är den förste av våra nio pojkar, som är på drogrehabilitering. Vi har goda nyheter om honom.

Vi hittade Sasha i varmrörstunnlarna. Han berättade att han efter sin mors död blivit omhändertagen av sin moster. Mostern hade dock tagit tillfället i akt och utnyttjat situationen, tillskansat sig lägenheten och sålt den. Sasha hamnade på gatan. Han försökte att livnära sig på något sätt, bar bagage på torget, sopade gator, tvättade bilar. På gatan började han att dricka redlöst med de andra pojkarna.

I november 2004 gick Sasha med på att åka till ett drogrehabiliteringscenter, som

Sasha på gatan för drygt ett år sedan

ligger nära Jekaterinburg. Under det gångna året har han förvandlats till en helt ny pojke. Han är nykter och frisk, målmedveten och flitig. Han har blivit en av centrets medhjälpare och deltar även i församlingsarbetet. I november 2005 döpte han sig, vilket var en stor fest för honom. Sasha planerar att snart börja teologiska studier i Sibiriens teologiska institut i Jekaterinburg, för att på sikt kunna bedriva församlingsarbete.

NYHETER FRÅN MISSION POSSIBLES ARBETSFÄLT

Sträng kyla i Ryssland

Den stränga kylan i Ryssland är en svår prövning för gatans barn och ungdomar. Alla håller sig tätt intill varandra i sina små hålor. Våra medarbetare i Moskva berättade, att när temperaturen sjönk ned till -37 grader, så startade inte vår gatupatrullsbil. Barnhemmets fönster har spruckit av kylan. Staden har försökt att ordna med natthärbärge för de hemlösa för att undvika dödsfall. Vi har tagit emot många barn till barnhemmet för att skydda dem mot kylan.

Temperaturen i Krasnojarsk, Sibirien, har hållit sig på -30 till -40 grader. Även i Jekaterinburg har det varit under -30

grader. I bondgården i Jaroslavl har det varit kring -25 grader. Vårt rehabiliteringscenter där har dock gått att hålla varm, även i våra förråd har vi klarat av att hålla en jämn temperatur.

Vår verksamhetsledare anlände nyligen från en Sibirien resa. I nästa nummer får vi rapport och bilder om gatubarnens liv i den 40 gradiga kylan.

Huset för barnhemmet i Krasnojarsk har nu införskaffats!

Vår verksamhet i barnhemmet i Krasnojarsk och livet där kommer nu att underlättas avsevärt. Detta år startade vi med att underteckna köpekontrakt för ett eget

hus. Nu kan vi få in alla barn under samma tak istället för att ha dem i två separata hyreslägenheter. Huset går att bygga ut vid behov, och den har centralvärme, vilket är viktigt under de stränga vintrarna.

Ljuba, narkomanflicka från Odessa, räddad

I vårt förra nummer berättade vi om flickan Ljuba, som är narkoman. Gatupatrullen räddade hennes liv i sista stund. Hon klarade sig igenom den svåra operationen och är nu åtminstone inskriven ett halvår på sjukhusets HIV-avdelning för behandling.

Far utan hopp körde barnvagnen dagar som nätter

Mötet med gatupatrullen förändrade allt

Sasha tvättade kläder och skötte babyn. Den 25-åriga fadern hade blivit ensam kvar med babyn Kristina, när modern hade gett sig av med en annan man. Det tog bara 3 månader, innan de var tvungna att lämna sin lägenhet. Pengarna till hyra tog slut, fadern som skötte barnet kunde inte lämna babyn för att arbeta.

Sasha sov med babyn på en bänk på Centralstationen. Det blev inte mycket nattsömn. Babyn måste skyddas. Kristina grät av hunger, men fadern hade ofta inget annat att erbjuda än en napp.

Sedan började man köra iväg dem från stationen på kvällarna. Sasha var hela tiden ute och körde barnvagnen. Babyn var sjuk. Faderns tankar var splittrade. Vad skulle han göra? Babyns hem var vagnen. Men hon såg åtminstone faderns goda och kärleksfulla ögon framför sig.

Sasha gav inte upp. Den lilla flickan var hans tröst och mening med livet. Han var orolig för Kristina. Det var smutsigt och stank överallt, inga förutsättningar alls för ett liv. Fadern var förtvivlad för att han inte kunde arbeta när han hade babyn. Han kunde inte heller få komma in på natthärbärge med barnet.

Sedan träffade vi Sasha och barnet vid Kursk järnvägsstation. Det var märkligt att träffa en sådan här far på gatan och se hans stora kärlek till barnet!

Vi berättade för honom om barnhemmet och föreslog att Kristina skulle komma till oss. Fadern skulle under tiden kunna söka arbete och bostad. Dit skulle han kunna be sin mor komma och ta hand om barnet. Hans mor bodde långt borta i Tshuvashia. Fadern tittade oroligt på sin baby. Han hade aldrig varit ifrån henne!

Sasha kom med barnet till vårt kontor. Den 1,5-åriga Kristina blev genast vän med personalen på kontoret och gatupatrullsmedarbetarna. Vilken underbar unge!

Sasha blev kvar på kontoret och deltog i vår kvällsandakt. Han lyssnade på sångerna och talet, och började gråta. Han sa att han ville tro på Gud och bad oss att be för honom.

Sasha lämnade oss med ett lätt hjärta. Han hade inte väntat sig att något sådant här kunde inträffa! Mitt i alla problem och svårigheter hade han plötsligt fått se ett ljus och ett hopp om framtiden!

Kristina är nu på barnhemmet. Vi tvättade och klädde henne, hon blev som en liten docka! Fadern tittade lyckligt på henne och var lättad. "Var lugn Sasha, vi sköter om Kristina och hjälper dig!"

Må Gud välsigna denne unge fadern och barnet, och må deras liv vara lyckligt och vi hoppas att de kommer att ha allt det som de behöver!

Arbetsområden | Moskva,
S:t Petersburg, Jaroslavl,
Krasnojarsk, Odessa, Ekaterinburg
och romerslummen i Bulgarien.

Arbetsformer | Gatupatruller,
barnhem, dagcenter,
drogrehabilitering och
läsundervisning.

Avsändare: Mission Possible Sweden

STÖDANNONSER

**Celero
Publication Oy**

Hirvikatu 46, 04430 Järvenpää

Taloushallinto-
liiton jäsen

Patruunanatie 26, 62800 Vimpeli
Puh. (06) 565 1042

Savon Suunnittelu Oy

Seinäjoen
koulutuskeskus
Taidon ja kulttuurin
oppilaitos Taiku, Jyväskylä

www.sedu.fi/taiku

Rakennesuunnittelua
**Insinööritoimisto
Pasi Suominen**
Puh. 050 593 2278

MissionPossible

Hjälper gatubarn i Ryssland och Östeuropa

Mission Possible Sweden

Gamla Kyrkvägen 26
182 53 Danderyd
Tel: 08-755 08 79
info@missionpossiblesweden.com
www.missionpossiblesweden.com

Mission Possible arbetar för att hjälpa gatubarn med FN:s barnkonvention som grund. Syftet är att ge helhetshjälp till barn som är utom räckhåll för andra hjälpinsatser. Vi bedriver gatubarnsprojekt i Ryssland och Östeuropa.

Mission Possible Finland

PL 120, FIN-01451 Vanda, Finland
Tel: +358 (0)9 838 70128
Fax +358 (0)9 838 70122
mission.possible@icon.fi
www.mp-net.org

Vår kostnadsfria informationstidning utkommer 6 gånger per år på svenska och finska.

Stöd vårt hjälparbete:

Vår verksamhet finansieras genom gåvor. Tack för ditt stöd!

Sverige:

Pluggiro: 90 11 54 - 5

Finland:

Nordea 230918-15317
Sampo 800019-9292
OKO 572068-218443
Insamlingstillstånd OKU976 A

TÄNDSTICKOR

Då efterfrågan kvarstår har vi dem nu tillgängliga året om. Välkommen med Din beställning. Priset är 30 SEK / bunt med 10 askar. Du kan beställa så många Du vill, minimiorder på 2 buntar. Om Du beställer tändstickor för försäljning, behöver Du inte betala förrän Du sålt dem.

Beställningar och mer information

på 08-755 08 79 eller
info@missionpossiblesweden.com

